

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Ötletpályázatot hirdet a főváros*

Forrás: *Pesti Napló*

Bp.
(Hely)

1921. 9. 23
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

'1921'

Személy

Helyszám

Ötletpályázatot hirdet a főváros

Tizenkétezer koronáért akarja megtudni, hogyan lehet az élelmiszerhiányon segíteni

(Saját tudósítónktól.) Budapest székesfőváros tanácsa nyilvános pályázatot hirdet egy olyan szakmunka megírására, amely azzal foglalkozik, hogy „miként lehetne életszükségleti cikkek (tejtermékek, zöldség baromfi, stb.) előállításával foglalkozó termelő üzemeket (alakulatokat) az adott lehetőségek minél intenzívebb kihasználásával létesíteni és ezáltal bővebb és olcsóbb ellátást a főváros különösebb pénzügyi megterhelése nélkül és a fogyasztók egymásratalásával az érdekeltek egybekapcsolásával előmozdítani“.

Ez a hosszú és nehezen emészthető mondat másképpen azt jelenti, hogy a főváros tanácsa pályázat útján szeretne olyan ötlet vagy tervezet birtokába jutni, melynek segítségével enyhíteni lehetne a lakosság immár katasztrofális élelmiszerhiányján. Egy kicsit humorosan hangzik, hogy amikor Budapest éhezik, a tanács ahelyett, hogy élelmet adna és segítene valamiképp, — pályázatokat ír ki és ötleteket kér. Nem mondjuk, békeidőben, helyénvaló lett volna ennek a problémának akadémikus megvitatása és ilyen úton való eldöntése. De most, amikor minden nap, sőt minden óra veszély, most csak elkeseredést, vagy legjobb esetben szomorú mosolyt kelthet az, amikor a tanács így bevallja tehetetlenségét és közhírré teszi, hogy október végéig — mert a pályázat akkor jár csak le — még csak reményünk sem lehet a közéletmérés javulására.

Hiszen igaz, egy jó ötlet novemberben is sokat fog még érni. Egy jó ötletért régen királyságot adtak; a főváros azonban kevesebbet, sokkal kevesebbet ígér: mindössze tizenkétezer

magyar koronát. (Vajjon mennyit fog ez október végén érni?) Ha másért nem, úgy már csak ezért is van okunk félni attól, hogy ennél a pályázatnál lényegesen kisebb lesz a felvonulás, mintha, tegyük fel — egy segédszámítási állást irtak volna ki. Mert ugyan kinek lesz kedve egy olyan tervet, melynek segítségével segíteni tudna a városi lakosság élelmiszerhiányán, októberben esedékes tizenkétezer koronáért eladni annak a városi vezetőségnek, mely még a legéleltrevalóbb ideából is torzszülöttet csinál, ha ugyan egészen el nem veszejt a gyermeket az intrikák, kicsinyes feltékenykedések és agyonadminisztrálás utvesztőjében.

A pályázati feltételek szerint a pályamunka nem foglalhat magába olyan értelmű javaslatot, „mely egy újabb községi üzem, vagy fővárosi kezelésben mezőgazdasági üzem létesítését célozná“, ellenben „célszerű és gyakorlatilag könnyen megvalósítható olyan eszmét kér, mely gyors eredménnyel . . . szövetkezeti módon, házi-termelésre szervezi az egyeseket“.

Ha nem lenne olyan szomorú ez a pályázat és az a hihetetlen méretű tehetetlenség, amellyel a főváros mai urai ezt a szegény várost kormányozzák, s amelyet éppen ez a pályázat árul el, még kiroki-témának is kínálkozna ez a téma. A főváros vezetői nyilván hallottak harangozni valami olyasmit, hogy túl a tengeren, Amerikában amerikai szokások vannak divatban s hogy ott egy jó ötlet

milliót ér (dollárban), gondoltak hát egy nagyot és felkínálnak tizenkétezer koronát egy ilyen jó ötletért. Nem fognak érte jó ötletet kapni, sőt semmilyen ötletet sem, kár is volt elárulni, milyen tehetégtelenek. Mert millió városot soha még annyi hozzá nem értéssel nem kormányoztak, mint az utóbbi esztendőben Budapestet, ez az a város, ahol egyetlen poszton sem az az ország áll, aki odavaló lenne, ez az a város, ahol a tisztviselők személyi adatainak minden rubrikájára nagyobb ügyet vetnek, mint arra a csekélységre, van-e rátermettsége, hozzáértése, tehetsége és kellő energiája arra, aminek intézésével megbízzák. Tehetégtelen vezetők voltak már a világban, sokkal többben, mint tehetségesek, de olyan tehetégtelenek talán még sohasem voltak, akik a maguk tehetégtelenségének ilyen kiáltó bizonyítékát szolgáltatották volna, mint Budapest urai. Nem tudjuk, akadnak-e pályázók a főváros tizenkétezer koronájára, de annyi bizonyos, ha akad is nyertes, ez a nyertes semmiesetre sem fog kikerülni a főváros vezetőinek sorából, mert nekik egyetlen ötletük sincs.